

4

PORTALUL MAGIC MISIUNILE MERLIN

PALATUL DE GHEAȚĂ

de Mary Pope Osborne

Ilustrații de Sal Mardocca

Traducere din limba engleză de Mihaela Pogonici

Editura Paralela 45

Redactare: Mihaela Cosma
Corectură: Ionuț Burcioiu
Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OSBORNE, MARY POPE

Palatul de gheață / de Mary Pope Osborne; il. de Sal Murdocca;
trad. din lb. engleză de Mihaela Pogonici. - Pitești: Paralela 45, 2021
ISBN 978-973-47-3475-7

I. Murdocca, Sal (il.)

II. Pogonici, Mihaela (trad.)
821.111

Mary Pope Osborne
Merlin Missions #4 Winter of the Ice Wizard

Text copyright © 2004 by Mary Pope Osborne
Cover art and interior illustrations copyright © 2004 by Sal Murdocca
All rights reserved.
This translation published by arrangement with Random House Children's
Books, a division of Penguin Random House LLC.

Copyright © Editura Paralela 45, 2021
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate,
iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate
intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Cuprins

Prolog	9
1. Solstițiul de iarnă	13
2. Țara de Dincolo de Nori	25
3. Vrăjitorul Iernii	33
4. Sania de argint	45
5. Sarorile Destinului	60
6. Colina Găunoasă	71
7. Urișul de Gheață	81
8. Val-i-ven-o-uan	95
9. Înțelepciunea inimii	106
Nota autoarei	121
Puzzle-ul șarpelui de mare	124

CAPITOLUL 1

Solstițiul de iarnă

Un vânt rece zăngănea sticla de la geamuri. În casă, la căldură, Jack și Annie făceau fursecuri de Crăciun împreună cu mama lor. Decupau aluatul în formă de stele sau de brazi.

— Oo, ninge! exclamă Annie. Ai chef să ne jucăm pe-afară?

Jack se întoarse și privi pe geam: din cerul plumburiu cădeau fulgi mari. Scutură din cap:

— Nu, e prea târziu, se înserează în curând.

— Exact, e prima zi de iarnă, observă mama, ziua cea mai scurtă din an.

Jack tresări:

— Vrei să spui că e... solstițiul de iarnă?

— Exact!

— Solstițiul de iarnă? repetă Annie, făcând ochii mari.

— Ei bine... da! spuse mama, mirată de reacția lor.

Copiii făcură schimb de priviri. Vara trecută, magicianul Merlin îi chemase în ajutor în ziua solstițiului de vară. Dacă avea nevoie de ei din nou?

Jack își șterse mâinile și spuse:

— Annie are dreptate, am putea să ne jucăm puțin în zăpadă. Ne dai voie, mami?

— Cum vreți. Numai să vă îmbrăcați gros. Termin eu fursecurile și le bag la cuptor.

— Mulțumim!

Jack și Annie dădură buzna în hol. Își puseră gecile de fâș, căciulile, mănușile, fularele și cizmele.

— Să nu stați mult! strigă mama după ei.

— Promitem! spuse Jack.

Cei doi frați ieșiră în frigul de afară. Cizmele lor scârțâiau în timp ce traversau grădina în fugă. Ieșiră pe stradă și nu după mult timp intrară în pădure.

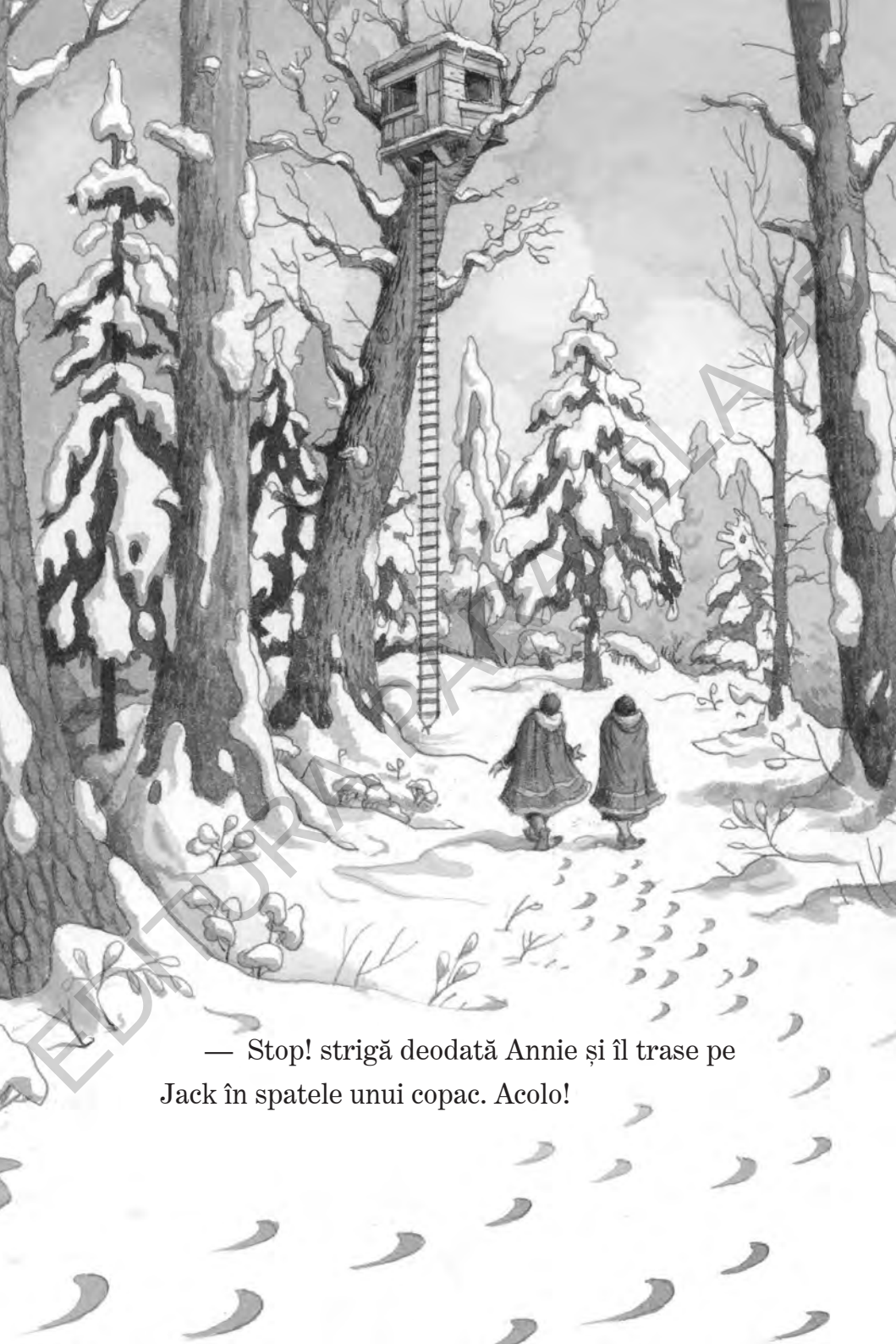
La marginea pădurii, Jack se opri. Cât era de frumos! Crengile arborilor erau acoperite în întregime de omăt.

— Privește! spuse Annie și îi arătă două perechi de urme care duceau în stradă și apoi iar în pădure. A mai trecut cineva pe aici.

— Se pare că au ieșit din pădure, dar apoi s-au întors! zise Jack. Să ne grăbim!

Nu voia ca altcineva să dea peste căsuța din copac, în caz că se întorsese!

Jack și Annie se luară în grabă după urme și intrară în pădure.

— Stop! strigă deodată Annie și îl trase pe Jack în spatele unui copac. Acolo!

Prin ninsoarea care cădea, Jack distinse două siluete înveșmântate în mantii lungi cu glugă. Se îndreptau spre cel mai înalt stejar. Iar în vârful lui era cocoțată căsuța fermecată!

— O, nu! făcu Jack.

Căsuța se întorsese. Și altcineva dăduse peste ea!

— Hei! urlă Jack. Voi de acolo!

Căsuța din copac venise pentru Jack și Annie – și nimeni altcineva!

Copiii începură să alerge. Alunecară pe zăpadă, dar se redresară imediat. Când ajunseră la poalele copacului, personajele misterioase urcașeră deja scara și dispăruseră în interiorul casei.

— Hei! strigă Jack. Coborâți!

— E căsuța noastră! strigă și Annie.

La fereastră apărură două capete, cel al unui băiat roșcovan cu fața pistruiată și cel al unei fete cu ochi de un albastru-marin și părul lung, negru și ondulat. Când îi văzură pe Jack și Annie, începură să râdă.

— Vă căutam, spuse băiatul. Și uite că ne-ați găsit voi pe noi!

— Teddy! Kathleen! țipă Annie. Nu v-am recunoscut de la spate!

Teddy era un tânăr vrăjitor care lucra la biblioteca zânei Morgan, în Camelot. Kathleen era o Selkie, și ea tot magiciană. Ca toate ființele din neamul ei, era om pe pământ și focă în mare. Le fusese de mare ajutor celor doi frați în ultima lor misiune, din ziua solstițiului de vară.

Jack rămăsese cu gura căscată. Nu se gândise niciodată că ar putea da, în pădurea din Frog Creek, peste prietenii lor din regatul regelui Arthur!

— Cum ați ajuns până aici? întrebă.

— Urcați! O să vă povestim!

Jack și Annie se grăbiră să urce pe scara de frânghie. Nu ajunseră bine în casuță, că Annie se aruncă de gâtul prietenilor ei:

— Voi! La noi acasă! Nu-mi vine să cred!

Selkie îi răspunse cu ochi surâzători:

— Jack! Annie! Cât mă bucur să vă revăd!

— Și mie îmi pare bine, spuse băiatul roșind.

În ochii lui, Kathleen era cea mai frumoasă fată de pe Pământ. Chiar și transformată în focă, își păstra toată grația.

— Am venit după voi, explică Teddy. Căsuța fermecată ne-a adus până aici. Am coborât și am luat-o prin pădure, până la drum.

— Dar drumul era plin de monștri! povesti Kathleen. O bestie enormă, roșie era să dea peste noi! Urla mai abitir ca un cârd de cerbi!

— Apoi a apărut o creatură neagră toată, cu ochi mari galbeni, care a mârâit la noi și ne-a atacat, întâri Teddy. Așa că am preferat să ne întoarcem la căsuță.

Annie izbucni în râs:

— Nu sunt monștri, sunt mașini!

— Mașini? repetă Teddy.

— Da. Se deplasează cu ajutorul unui motor. Oamenii urcă în ele și... spuse Jack.

— Ce-i ăla motor?

Palatul de gheață

— E... ăăă... e prea complicat de explicat. Numai să țineți minte că-n lumea noastră trebuie să fiți atenți la mașini când traversați un drum.

— Chiar că trebuie, spuse Teddy.

— De ce aveți nevoie de noi? întrebă Jack.

— Am găsit un mesaj pentru voi de la Merlin și am decis să vi-l aducem.

Teddy scoase din mantia lui o piatră gri și i-o întinse lui Jack:

— Poftim, ține!

Mesajul era scris cu litere minuscule. Jack îl citi cu voce tare:

Pentru Jack și Annie, din pădurea Frog Creek. Toiagul Paterii mi-a fost furat. În această zi a solstițiului de iarnă călătoriți în Țara de Dincolo de Nori. Mergeți în direcția apasului și găsiți-mi toiagul, altfel totul o să fie pierdut.

Merlin

— Uau! făcu Annie. Pare serios.

— Da, spuse Jack. Dar de ce nu ne-a trimis Merlin mesajul, cum face de obicei?

— Nu știm, răspunse Teddy. Nu l-am văzut de câteva zile. Săptămâna trecută m-am dus să o iau pe Kathleen din golful în care trăiesc Selkie ca să o duc la Camelot, unde trebuia să devină ajutor de bibliotecar. La întoarcere, și Merlin, și Morgan dispăruseră! Unde s-au dus? Mister!

— N-am găsit decât mesajul ăsta de pe piatră, adăugă Kathleen.

— Da, și m-am gândit că Merlin ar fi tare bucuros ca la întoarcere să-și vadă din nou toiagul, care conține o magie puternică și foarte veche.

Jack și Annie aprobară din cap, foarte serioși.

— În mesaj scrie că trebuie să ne ducem în Țara de Dincolo de Nori. Unde e? întrebă Jack.

Palatul de gheață

— La nord de golful meu, spuse Kathleen. Dar nu m-am aventurat niciodată atât de departe.

— Nici eu, mărturisi Teddy. Dar am citit în cărțile zânei Morgan că e ca un mare deșert de gheață.

— Veniți și voi cu noi? se interesă Annie.

— Bineînțeles! declară Selkie.

— Super! exclamă cei doi frați în cor.

— În patru, nimeni nu ne poate rezista, nu-i așa? spuse Teddy entuziasmat.

— Da, e adevărat, aprobă Annie.

„Să sperăm“, își spuse Jack în gând.

Annie puse degetul pe cuvintele „Țara de Dincolo de Nori“, apoi se uită la ceilalți:

— Sunteți gata?

— Da! strigă Kathleen.

— Presupun că da, suspină Jack.

— La drum! exclamă tânărul magician.

— Ne dorim să călătorim până acolo! rosti Annie.

Mary Pope Osborne

Căsuța începu să se învâртеască.

Din ce în ce mai repede.

Apoi totul rămase nemișcat.

Nimic nu se mai clintea.

EDITURA PARALELA 45